

Frihavnen skal faa en saadan Betydning for Kjøbenhavn, som jeg mener, at den skal have, vil det være nødvendigt, at vi faa den nogenlunde samtidig med at Nordjostanalen aabnes, da det jo ellers vil være vanskeligt at fange de Skibe, som have taget den Vej. Faa vi ikke Loven vedtagen nu i Løbet af ikke mange Dage, er der vel ikke megen Udsigt til, at den vil blive vedtagen i denne Samling, og faa er Sagen altsaa igen skudt ud i et Aar, og man veed ikke, hvorledes Stillingen vil være næste Aar. Idet jeg slutter, vil jeg altsaa anbefale Sagen og anbefale den til faa hurtig Fremme i dette Ting som muligt.

Sauerlev: Jeg har bedt om Ordet for at udtale min Tilfredshed med, at Anlægget af Frihavnen ved Kjøbenhavn er rykket saa nær, som Tilfældet er, med Udsigt til at blive vedtaget. Jeg deler den ærede sidste Talers Ønske om, at Forslaget maa blive behandlet hurtigt. De Betænkkeligheder, som rejstes her i Landstinget i Fjor ved dette Lovforslag, synes mig fjernede i det andet Ting, idet dette Forslag i Folketinget er undergaaet ikke uvæsentlige Forandringer og Forbedringer af det, som der særlig blev anført over forrige Aar her, navnlig af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Hr. Hansen), som har vist sig i Dag i alt Fald som en meget kølig Ven af Forslaget, jeg vil ikke antage, at han er en absolut Modstander deraf. Han har ikke faa faa Ønsker i Form af Forandring af Lovforslaget forrige Aar, og det, der særlig synes mig var magtpaaliggende for ham, var, at eftersom Havnen ligger udenfor Byen Kjøbenhavn og udenfor den gamle Havn og udenfor Toldboden, burde der være en nem Forbindelse fra Frihavnen til den centrale By, til Havnegade, fortsat fra Toldboden. Efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Minister, er han forberedt paa og har allerede gjort Skridt til at indlede Underøggelser om det Projekts Realisering, og jeg nærer sikkert Haab om, at det inden ret længe vil blive bragt til Udførelse, saaledes at Frihavnsanlægget ved en Særnbane bringes i Forbindelse med Havnegade. De Forbedringer, Forslaget har modtaget i det andet Ting, ere ikke faa uvæsentlige med Hensyn til selve Havnen der. Det blev jo meget stærkt fremhævet hos os forrige Aar, at man syntes, der var vel lidt Bolværksplads og vel stort Vandbassin. Det synes mig, at der er raadet Bod derpaa. Med Hensyn til Bolværkspladsen er der en hel Del Uvidelser, og jeg ser ikke faa mørkt derpaa som det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds; thi det, at det ærede Medlem mente, at de Skibe,

som anløbe Kjøbenhavn, uvilkaarlig vilde søge til Frihavnen, ser jeg netop med stor Glæde. So flere Skibe, der anløbe Frihavnen, desto bedre, og derfor mener jeg, at det er godt, at der er tilstrækkelig Plads til Skibe, som søge Frihavnen; det var nu det ene. Det andet er det, at vi nu faa Sikkerhed for, at naar Frihavnen er bragt til Udførelse, faa vi Skibsafgiften ophævet, et Spørgsmaal, som har staaet paa Dagsordenen, saalænge jeg kan mindes — havde jeg nær sagt. Det er en Afgift, som i høj Grad besværliggør Skibsfart og Handelsforhold; derfor har man ønsket den afstøffet, og det sker jo nu. Ligesaa anser jeg det for heldigt, at Havneafgiften er nedsat til det halve, det er en Forbedring, som jeg for mit Vedkommende er glad ved. — Jeg har altid været en Ven af Frihavnen. Det har været omtalt i en lang lang Aarrække tilbage, om vi ikke her i Danmark kunde magte Anlægget af en Frihavn. Hvorfor jeg altid har været en Ven af Frihavnen, skal jeg sige. Jeg er ikke sagtyndig paa det Omraade, den Forvaring maa jeg tage; men jeg har som Vægmand ment, at ved Anlægget af en Frihavn kunde vi føre den store Trafik, som der er gennem vore Farvande, til at standse her ved Kjøbenhavn, altsaa ved Knudepunktet for Trafikken mellem Vesterhavet og Østersøen, og at Skibene kunne faa Vejlighed til at løse en Del af deres Last eller maaste hele deres Last, og at faa Modtagerne ved Østersøen kunde hente deres Varer her. Jeg har tænkt mig, at noget saadant kunde realiseres, og jeg har tænkt mig det, fordi vi her ved Kjøbenhavn have tilstrækkelig dybt Vand, som kan passeres til de fleste Aars-tider, ingen Ebbe og Flod, som forhindrer Skibe fra at gaa ugenert. Vore farlige Punkter og Ryster ere belyste og kunne bejles Nat og Dag. Det er en Fordel, som de store Frihavne, Hamborg og Bremen, ikke have. De have for det første Ebbe og Flod, de have Farvande, som de store Skibe kun kunne bejse, naar det er Højvande, de have Varer med Hensyn til Ifforhold, som vi ere fri for, og derfor mener jeg, at det at drage Trafikken herover i Stedet for til de to Havne, maa være en national Sag for os og en ærefuld Sag, som vi burde sætte noget ind paa at faa realiseret og det faa meget mere nu, som man jo nu i Tyskland ved Kanalen gennem Holsten vil undrage os den Skibsfart, som hidtil med Nødvendighed er gaaet til os. Tilmed har man jo nu i Sverige for Alvor villet komme os i Forkøbet, hvis vi snakkede for længe, ved Anlægget af en Frihavn. Lad os derfor mande os op, faa godt vi kunne,